

TUNGSRAM STANDARD 2 av, 2 al (1931/32)

Petr Fridrich (OK1 DPF)

Dovoluji si čtenářům RJ nabídnout servisní návod na přijímače Standard (Tungsram) typu 2 av a 2 al.

Protože se jedná o první typy této firmy s vestavěným reproduktorem, jsou vzhledově poměrně zajímavé a ve sbírkách se občas vyskytují, bylo mým záměrem umožnit majitelům různě přestavěných a nekompletních přístrojů jejich renovaci:

Skříň: dřevěné, nedýhované, mořené s politurou, zadní stěna z překližky s papírovými štítky, krytými celuloidem. Brokát šedožlutý, někdy lehce do hněda s drobným kosočtverečkovým motivem.

Ovládací prvky: 2av

Levý - síťový vypínač, šestihřanný tvar typický pro starší aparáty firmy Standard.

Střední - ladění s číselným dělením 0 ÷ 100 (na 180°).

Pravý - zpětná vazba, tentýž jako levý.

2al

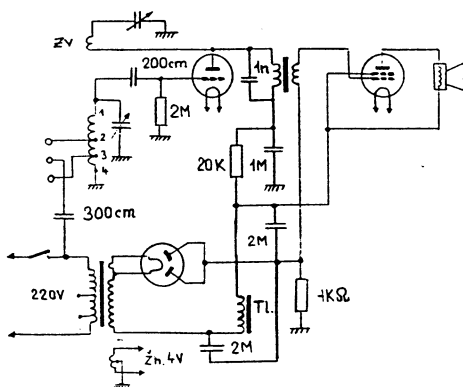
Levý - bez jakéhokoliv významu, pouze nasunutý na hřídelce ukončené na nosníčku zevnitř skříňky, zřejmě z důvodu vzhledové symetrie. Toto originální řešení je dle mého soudu ojedinělé, dosud jsem se s ničím podobným nesešel. To se zase u Standardů vyznamenali, "hi". Knoflík stejný jako u 2av.

Pravý - zpětná vazba, tentýž tvar.

Uprostřed je umístěn mikrodíál z černého bakelitu pro jemnější ladění. Osvětlován je žárovkou napájenou žhavicím napětím 4V.

Na levém boku skříňe je umístěn síťový vypínač shodný jako u typu 2av.

Zapojení: oba přístroje jsou elektricky shodné, tj. klasická dvoulampovka vzácně nudného zapojení. Vzhledem k jeho jednoduchosti jsem zauvažoval, zda nemám vypustit z návodu schéma a ponechat pouze náčrt rozložení součástek.

Schema zapojení.

Zde stojí za zmínku pouze umístění lamp naležato pod "šasi" a použití "kablíkového" odporu v obvodu získávání -U_g, podobně jako u některých přijímačů TITAN nebo u starších verzí TELEFUNKEN 250, 270. Též použití tlumivky pro filtraci U_a není u přístrojů této třídy obvyklé, umožnilo to však použít filtrační kondenzátory poměrně malých kapacit. Přijímače jsou vybaveny síťovou anténou, její svorka se propojovacím "dvojbanánkem" spojí s jednou ze dvou anténních zdířek.

Renovace: Nepřináší obvykle žádné problémy, někdy bývá nutno převinout síťový nebo vazební transformátor, s filtrační tlumivkou problémy nebývají. Skupinový kondenzátor je možno opravit náhradou vadných svítek metodou popsanou v RJ již vícekrát. Vadný "kablíkový" odpor (1KΩ) je možno nahradit například sériovou kombinací 6 kusů miniaturních 180Ω odporů vsunutých do staré bužírky odpovídajícího rozměru (délka asi 12 cm, ø 3 mm), pečlivější použijí odporového drátku namotaného na několik vláken z azbestové tkaniny a ukončeného vždy několika závity holého pocínovaného drátu, umístěného do stejné bužírky.

Součástky: Elektronky použijí detailisté výhradně od firmy TUNGSRAM, ti ostatní jakékoliv podobné od Philipsů nebo Telefunkenů, hraje to docela dobře skoro se vším.

Odporů: (2 kusy) ALWAYS v hnědé bužírce, jejich označení někdy chybí nebo je neznatelné.

Svítkové kondenzátory: (3 kusy) černá lakovaná trubička s kovovými konci ø7 mm, délka 27 mm.

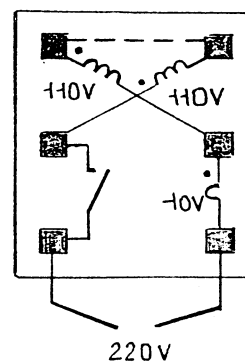
Sdružený blok : dle náčrtu v krabici 65x55x48 mm.

Reproduktor: elektromagnetický, na prkénku s volně připevněnou membránou.

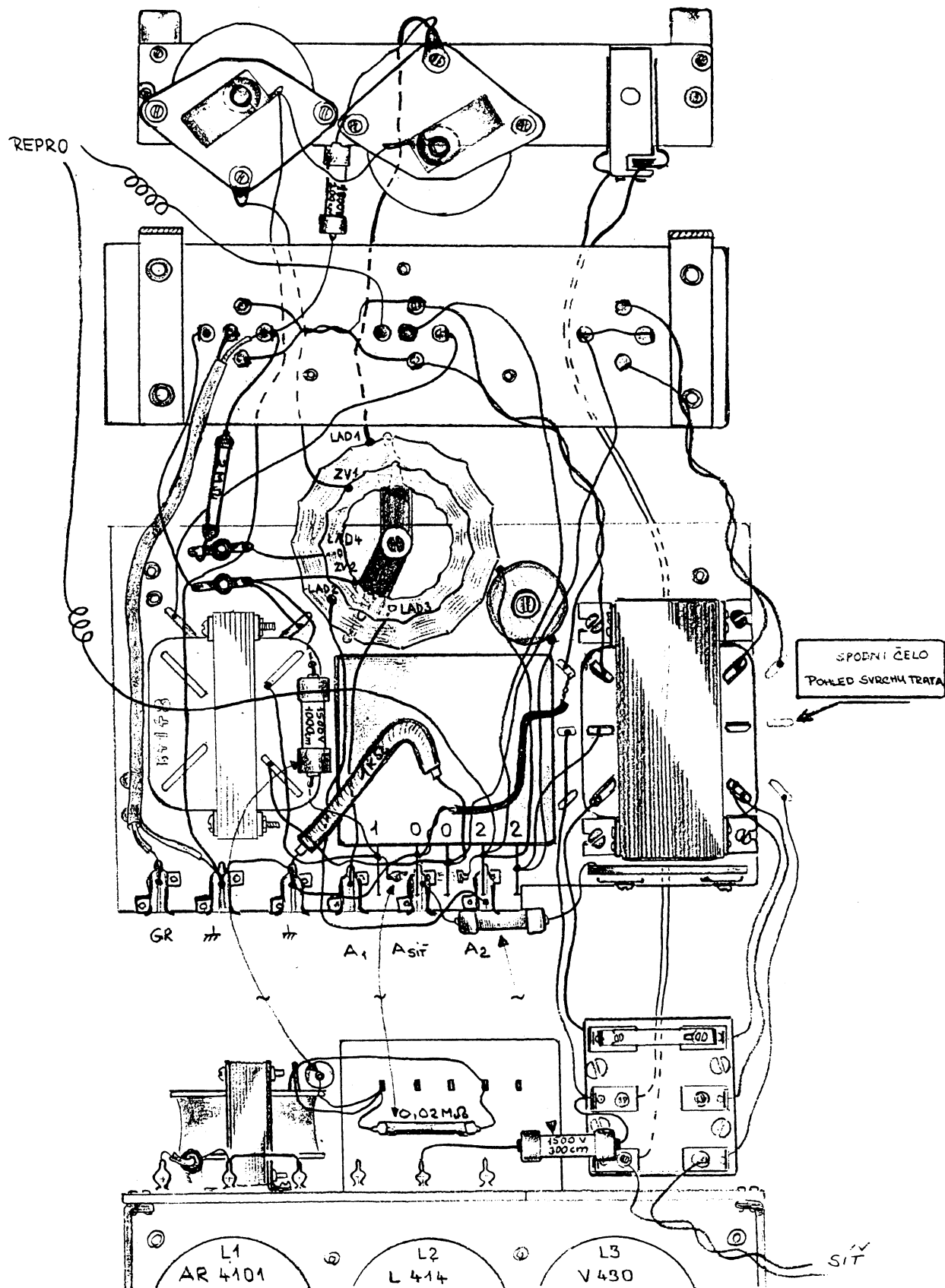
Síťové trafo s přepojovacím polem pro volbu síťového napětí má obvodové rozměry 55x80x50 mm.

Závěrem přeji všem, kdo přístroj vlastní, aby se jim renovace podařila co nejlépe. Dotazy jsem kdykoliv ochoten zodpovědět, ev. umožnit nahlédnutí do mého sbírkového kusu.

Cívky: ZV	15 z. 0,25 CuLH (zelené opředení)
1-2	12 z. 0,4 CuLH
2-3	8 z. 0,4 CuLH
3-4	5 z. 0,4 CuLH

Síťový transformátor.

Rozložení součástek.